

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/213/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010772
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3811010772.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanej M. G.

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n á M. G., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C., A. XXX/X, prechodne bytom C., W. XX/X

u z n a n á v i n n o u

rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2 T 213/2011 zo dňa 08. 02. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 23 To 93/2012 zo dňa 28. 10. 2013 z pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov

s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 2T 213/2011 zo dňa 08. 02. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 23 To 93/2012 zo dňa 28. 10. 2013 bola obžalovaná uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. Podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 3 Trestného poriadku bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu 1. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v súvislosti so zrušením výroku o treste uviedol, že od spáchania skutku uplynula dlhšia doba, štyri a polroka a z odvolania obžalovanej vyplýva, že si našla vzťah k maloletej poškodenej. Za uvedenej situácie, podľa odvolacieho súdu sa odvolaciemu súdu javil uložený trest ako prísny. Ďalej uviedol, že bude potrebné vypočítať starých rodičov, u ktorých sa maloletá poškodenej nachádza, aby sa vyjadrili ku vzťahu maloletej poškodenej a obžalovanej v súčasnosti. Tiež bude potrebné zabezpečiť odborné vyjadrenie detského psychológa k sociálnemu vývoju maloletej poškodenej. Napokon bude potrebné vyžiadať správu od Úradu práce,

sociálnych vecí a rodina Prievidza, odboru sociálnych vecí a rodiny so zameraním na vzťah maloletej poškodenej a obžalovanej. Tieto okolnosti sú rozhodujúce pre uloženie trestu obžalovanej. Prvostupňový súd, podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu a nad rámec právneho názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na výpoveď starých rodičov maloletej poškodenej vypočul ako svedka O.. A. A..

Svedkyňa M. G., stará matka maloletej poškodenej, okrem iného uviedla, že o maloletú poškodenú sa stará od novembra 2009. Je to na základe súdneho rozhodnutia. O maloletú poškodenú sa začali starať až po tom ublížení na zdraví. V tej dobe bola maloletá poškodená v hroznom stave, v tej dobe mala okrem iných zranení aj zlomenú ľavú nohu. Bola to dodatočne zistená zlomenina. Mala zlomenú ruku dvakrát, dodatočne sa zistilo, že mala zlomenú aj ľavú nohu. Táto zlomenina ľavej nohy bola zistená, keď začala maloletá poškodená bežkať. Začali tomu venovať pozornosť keď malá našľapovala na ľavú nohu. Išli k ortopédovi, na röntgene sa zistila zlomenina nohy. Mohlo to byť v období keď mala dva roky. Vyšetrením sa zistilo, že nožička maloletej poškodenej prestala rásť. Potom chodili na kontroly do Žiliny. Aj v súčasnej dobe má malá problémy s tou nôžkou. Teraz v marci bola na to operovaná. Po operácii primár povedal, že urobili prvý krok a budú bojovať do pätnástich rokov. Od operácie chodí stále na barlách. Nedokáže sa pohybovať bez pomoci bariel. Lekár, ktorý ju ošetruje v Žiline je O.. A.. Na otázku samosudcu uviedla, že v budúcnosti bude potrebné riešiť aj problém ľavej ruky, ktorú mala zlomenú dvakrát, bolo ale povedané, že je potrebné najprv vyriešiť otázku ľavej nohy. Zlomeninu ľavej nohy zistil O.. P. na Uniklinike v Prievidzi. Zistilo sa to približne v roku 2010. Na otázku samosudcu, či obžalovaná odvtedy ako je maloletá poškodená v ich starostlivosti navštevuje maloletú poškodenú, uviedla, že obžalovaná navštevuje deti podľa toho ako to nariadil súd. Deti navštevuje pravidelne. Na otázku, aký má vzťah s obžalovanou uviedla, že sa snažila s ňou vychádzať riadne, nehádali sa. Nevie však prečo sa to všetko stalo, prečo bolo ublížené dieťaťu. Nedá sa povedať, že by vzťah medzi nimi bol chladný, keď príde pre deti, alebo deti odovzdať, rozprávajú sa. Na otázku samosudcu, či v súvislosti s tým, čo sa stalo má na obžalovanú ťažké srdce, uviedla, že má, obžalovaná je žena a matka, nevie prečo bolo malému dieťaťu toto urobené. Na otázku samosudcu ako maloletá poškodená vníma návštevy obžalovanej svedkyňa, uviedla, že táto obžalovaná - matku nespomína. Povedala jej čo sa jej stalo, keď bola malá. Keď jej to povedala, došlo u maloletej poškodenej ku zmene správania voči obžalovanej, teraz ju už nespomína. Myslí si, že snaha matky navštevovať maloletú poškodenú je úprimná. Na maloletú poškodenú sa usmeje, ale nevie, čo si myslí. Ešte chce uviesť, že pred tou operáciou v marci sa maloletá poškodená pýtala obžalovanej a tá jej povedala, že kto jej to urobil, obžalovaná povedala, že ona jej to neurobila, že sa tak narodila. No otázku prokurátorky uviedla, že problémy s ľavou nohou sa zistili až keď začala na tú nohu našľapovať. Najviac má poškodené na ľavej nohe koleno. Myslí si, že lekári nepovedali kedy malo dôjsť k zlomenine ľavej nohy. Po operácii, v marci obžalovaná nenavštevuje maloletú poškodenú u nich doma, táto nemohla po operácii chodiť. Obžalovaná si berie len syna, podľa toho ako rozhodol súd. Na otázku prokurátorky uviedla, že keď sa jej maloletá poškodená zverila, že obžalovaná jej povedala, že sa tak narodila, povedala jej, že sa narodila zdravá a že nevie kto to spravil. Podľa jej názoru maloletá poškodená sama pochopila, že sa niečo stalo.

Svedok M. G. okrem iného uviedol, že o maloletú poškodenú sa starajú odkedy prišla z nemocnice v Martine, bolo to v apríli 2009. V súčasnosti sa po zdravotnej stránke nemá dobre. Nožička jej nerastie, operovali ju a ešte ju aj budú, kým jej budú rásť kosti. Na otázku samosudcu uviedol, že na tú zlomeninu ľavej nohy sa prišlo dodatočne. Prestala jej rásť noha a začala krívať. Bolo to tak, že keď začala chodiť, začala tiež krívať. Riešili to tak, že išli na ortopédiu do Prievidze, potom im O.. P. povedal možnosti na koho, ktoré zdravotnícke zariadenie sa obrátiť, išli potom do Žiliny. Chodili tam tri roky, nakoniec sa rozhodol O.. A. to riešiť operačne. Na otázku samosudcu uviedol, že ešte keď maloletá poškodená ležala v Martine, lekár hovoril, že má potrhané kolenné väzy. Na otázku samosudcu, aby sa vyjadril aký je súčasný vzťah maloletej poškodenej a obžalovanej uviedol, že podľa neho žiadny. Maloletá poškodená obžalovanú nespomenie, obžalovaná ju nenavštevuje. Maloletá poškodená vie čo sa jej stalo, že to urobila obžalovaná. Obžalovaná jej pritom povedala, že to má od narodenia. Najprv jej povedali pravdu oni, obžalovaná povedala, že to má od narodenia až potom. Je pravda, že pred operáciou v marci obžalovaná navštevovala maloletú poškodenú, teraz keď je na barlách, nenavštevuje ju. Na otázku prokurátorky uviedol, že maloletej poškodenej nepovedali podrobnosti o tom ako sa jej to stalo.

Svedok O.. A. A. okrem iného uviedol, že dieťa prvýkrát videl v apríli 2012. Prišli s ňou starí rodičia, aj laik musel vidieť problém na ľavej dolnej končatine. Problém bol aj na ľavej hornej končatine, röntgenom zistili, že sa jedná v oboch prípadoch o stav po starých zlomeninách. Väčší problém z medicínskeho hľadiska bol s ľavou dolnou končatinou, pretože bola kratšia o sedem centimetrov. Rieši sa to tak, že končatina sa predlžuje pomocou fixátora. V prípade, že by to neboli riešili asi do 15. roku veku dieťaťa,

kedy dieťa rastie, rozdiel v dĺžke dolných končatín by bol možno až 15 centimetrov. Nakoniec riešili otázku ľavej končatiny operatívne. Naťahovala sa stehenná kosť fixátorom. Tento fixátor odstraňovali v decembri 2014. Vzhľadom na rast dieťaťa takéto operácie sa ešte môžu opakovať. Problém ľavej dolnej končatiny bol závažnejší ako problém ľavej hornej končatiny. Dieťa prevzali od starých rodičov, tvrdili, že dieťa bolo týrané. Na otázku samosudcu uviedol, že sa nevie vyjadriť kedy vznikla zlomenina ľavej dolnej končatiny. Z medicínskeho hľadiska nie je možné sa k tomu vyjadriť. Nedá sa to uviesť ani pri porovnaní s ďalšími zraneniami, ktoré dieťa malo. Na otázku prokurátorky uviedol, že pri prvom vyšetrení dieťaťa, zlomenina ľavej dolnej končatiny nebola čerstvá. Podľa röntgenových snímok v prípade zlomenín končatín dieťaťa sa jednalo o staršie zhojené zlomeniny. Podotýka ešte, že starí rodičia dieťaťa nepredložili lekársku dokumentáciu dieťaťa, kde by mohli zistiť skutočnosť z predchádzajúceho obdobia. Na otázku prokurátorky, či by sa nedalo na základe porovnania zlomenín ľavej hornej končatiny na ľavej dolnej končatiny uviesť, či tieto vznikli približne v rovnakej dobe uviedol, že na základe toho by sa dalo uviesť, že vznikli približne v rovnakej dobe. Vzhľadom na rozdiel sedem centimetrov oboch dolných končatín je možné konštatovať, že zlomenina ľavej dolnej končatiny vznikla v pomerne dlhšej dobe oproti času vyšetrenia dieťaťa. V čase vyšetrenia dieťa malo štyri roky. Podľa jeho názoru, v čase vzniku zlomeniny ľavej dolnej končatiny to muselo byť vidieť, hlavne zo spôsobu držania končatiny. Musel by to vidieť lekár - ortopéd, či by to vedel posúdiť laik, to nevie uviesť.

Na čísle listu 226 - 227 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 03. 04. 2014 o prešetrení pomerov v rodine maloletej poškodenej. V správe je okrem iného uvedené, že rodinu maloletej poškodenej evidujú na oddelení sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately od roku 2009. V čase návštevy sa doma nachádzal starý otec, ktorý uviedol, že maloletá poškodenej je so starou matkou ešte hospitalizovaná po operácii dolnej končatiny v Žiline, starý otec sa vyjadril, že maloletá navštevuje materskú školu v Handlovej na ulici Y.. Matka je s maloletou poškodenej v kontakte podľa rozsudku a to štyrikrát do týždňa. Stretnutia prebiehajú tak, že matka si pre obe maloleté deti príde do ich domácnosti a tam ich aj vracia. S matkou sú v jej domácnosti, ale neprespávajú tam. Maloletý M. k matke veľmi nechce chodiť, ale maloletá poškodenej chodí k matke bezproblémovo, nakoľko si nič nepamätá. V období, keď maloleté deti prišli bývať do ich domácnosti, maloletá poškodenej veľmi negatívne a s plačom reagovala na každú ženu s blond vlasmi. Starý otec označila vzťah matky s maloletými deťmi za účelový. Deti majú kladný citový vzťah ku starej matke, otcovi, starému otcovi. Posledná je pre ne biologická matka. Maloleté deti za matkou neplačú, prichádzajú zo stretnutí k starým rodičom s radosťou. Matky sa v dňoch keď stretnutia nie sú, nedožadujú a ani ju nespomínajú. Styk s matkou sa realizuje na základe toho, že starí rodičia k tomu deti vedú.

Na čísle listu 236 - 242 sa nachádza odborné vyjadrenie PhDr. O. zo dňa 24. 08. 2014, ktorá v odbornom vyjadrení odpovedala na otázku aký je v súčasnosti sociálny vývin maloletej poškodenej po 30. 09. 2009, kedy bola obeťou pokračovacieho zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že sociálny vývin maloletej poškodenej je v súčasnosti limitovaný zdravotným hendikepom. Je zapísaná do prvého ročníka základnej školy, má známky neurotizácie, ktoré aktuálne vyplývajú najmä z bolestivých zážitkov v súvislosti s prekonanou operáciou nožičky a následnými obmedzeniami. Prežíva pravdepodobne aj vnútorný konflikt, týkajúci sa pôvodu problémov s nožičku. V nadväznosti na somatické obmedzenia (pohybové obmedzenia, potreba zvýšenej opatery zo strany dospelých, nutnosť vystríhať sa úrazom) je limitovaná v normálnych rovesníckych vzťahoch, rovesníkov i nahrádzajú členovia rodiny. Je citovo naviazaná na otca, na svojich starých rodičov, matku počas vyšetrenia nespomína. Jej rozumová úroveň je priemerná - na hranici pásma vyššieho priemeru, pričom je zjavné, že je primerane sociálne stimulovaná vo svojom prostredí. Prvostupňový súd viazaný, v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku, právnym názorom odvolacieho súdu vykonal dokazovanie nielen v rozsahu dokazovania, ktoré stanovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale vzhľadom na vyjadrenie v starých rodičov maloletej poškodenej, vypočul ako svedka MUDr. A. A., ktorý sa vyjadril najmä k otázke liečenia neliečenej zlomeniny ľavej dolnej končatiny maloletej poškodenej. Treba uviesť, že táto zlomenina nebola uvedená v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Prievidza číslo 2T 213/2011 zo dňa 08. 02. 2012, ktorý bol zrušený len vo výroku o treste, ďalšie výroky tohto rozsudku zostali nezmenené. Vzhľadom na výpoveď svedka O. A. A., výpoveď starých rodičov maloletej poškodenej, podľa názoru súdu je dôvodné podozrenie, že zlomenina ľavej dolnej končatiny maloletej poškodenej vznikla v období, keď maloletá poškodenej bola obeťou pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za ktorý bola obžalovaná už právoplatne (v otázke viny) odsúdená rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 2T 213/2011 zo dňa 08. 02. 2012. Túto skutočnosť si súd dovoľí tvrdiť na základe toho, že svedok O. A. A., odborník v liečbe detských zlomenín, uviedol, že zlomenina ľavej dolnej končatiny maloletej poškodenej vznikla približne v rovnakej dobe ako zlomenina ľavej hornej končatiny, za ktorú bola

obžalovaná právoplatne uznaná vinnou, teda v období od februára 2009 až do 20. 03. 2009. Súd pri opätovnom rozhodovaní o uložení trestu obžalovanej dôsledne zvažoval aký druh trestu a v akej výške uložiť obžalovanej, keďže podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na to, že od spáchania skutku uplynula dlhšia doba a podľa vyjadrenia obžalovanej si táto našla vzťah maloletej poškodenej, je uložený nepodmienečný trest prísny. Je síce pravda, že od spáchania skutku uplynula pomerne dlhá doba, avšak z doplneného dokazovania, najmä z výpovedí starých rodičov maloletej poškodenej nevyplýva, že by tvrdenie obžalovanej v odvolacom konaní, že si našla vzťah s maloletou poškodenou, bolo pravdivé. Z výpovedí starých rodičov vyplýva, že potom, čo maloletej poškodenej, ktorá sa začala pýtať prečo nie je taká ako iné zdravé deti, povedali akým spôsobom prišla k zraneniam, ktoré ju obmedzujú v obvyklom spôsobe života., sa správanie maloletej poškodenej voči obžalovanej zmenilo. Maloletá poškodená ako vyplýva nielen z výpovede starých rodičov, ale aj z oboznamovaných z listinných dôkazov sa lepšie cíti v spoločnosti starých rodičov a otca a takýto istý vzťah má k obžalovanej aj jej syn M. tento je starší ako maloletá poškodená a zrejme si pamätá viac o tom ako sa obžalovaná správala voči deťom, keď ich mala v starostlivosti. Podľa starých rodičov a zabezpečených správ sa maloletá poškodená na obžalovanú nepýta, keď príde z návštevy u matky, na prítomnosť starých rodičov sa teší. V súvislosti s tým poukazuje súd na skutočnosť, ktorá vyšla najavo v rámci konania po zrušení pôvodného rozsudku vo výroku o treste a síce, že obžalovaná oklamala vlastnú dcéru - maloletú poškodenú, keď na jej otázku, potom, čo starí rodičia jej povedali, čo sa stalo; uviedla, že zdravotné problémy u nej sú od pôrodu. Podľa názoru súdu stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovanej neznižuje ani postupne sa zvyšujúci časový odstup od skutku, pretože maloletá poškodená bude pociťovať dôsledky konania obžalovanej po celý svoj život. V tejto súvislosti poukazuje súd na to, že pri určovaní druhu a výmery trestu je súd povinný, okrem iných skutočností, prihliadať aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, čo v prípade maloletej poškodenej aj urobil a dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovanej, aj vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, nie je možné vplývať iným druhom trestu ako nepodmienečným a preto opätovne uložil obžalovanej nepodmienečný trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní tri roky, pričom pre výkon trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebola vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Podľa názoru súdu, aj keď obžalovaná bude vo výkone trestu, nebude táto skutočnosť mať žiadny negatívny vplyv na maloletú poškodenú, ktorá je vychovávaná v prostredí starých rodičov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.